

Debat: Reportage: Fantasifulde fremtidsscenarier og vankelmødige visioner

Politiken 27 oktober 2007, 3 . sektion side 6

Har et gymnasium brug for en fremtidsvision? Ja, mener bestyrelsen for Rysensteen Gymnasium i København. I onsdags havde skolens 600 elever en hel dag til at give deres bud, men der gik hurtigt hverdag i debatten.

Af Lasse Lundberg Andreassen

Vi går på kl. 9.15«, lyder det hektisk fra en af de elever, som har forberedt tre fremtidsscenarier. Scenarierne skal tjene som inspiration for resten af forsamlingen, for i dag skal der tænkes langt ud i fremtiden. 2.x fører publikum frem til et ukendt år, hvor en lagkage kun skal 'trække' halvandet sekund i 'Nanobølgeovnen', før den er klar til servering. Kylling-softice tilberedes på samme måde.

En ganske almindelig onsdag blev eleverne på **Rysensteen** Gymnasium udsat for et forsøg. Gymnasiets ledelse besluttede nemlig tidligere på året, at den 126 år gamle skole skulle have en vision for fremtiden. Men det var ikke en vision, bestyrelsen skulle sidde og forfatte bag lukkede døre. Visionen skulle gælde for hele gymnasiet, og derfor var det også hele gymnasiet, der skulle medvirke til at få den formuleret.

Samlet til introduktion i DGI-byens idrætshus sidder alle elever, 11 bestyrelsesmedlemmer og to fremtidforskere og konsulenter fra firmaet Public Future, som har hjulpet gymnasiet med at sætte dagen sammen.

3.a forestiller sig, at sproget i år 2027 er lige så engelsk, som det er dansk. En futuristisk teatergruppe må derfor tage ansvar for, at gode gamle ord som 'røvbanan' og 'tumpe' ikke glider ud af the language. I år 2027 er Bangladesh og Holland oversvømmet, og mænd er gravide i 13 måneder, før de føder.

De unges kreativitet er åbenlys. De har tænkt over oplæggene, og der er lagt et stort arbejde bag scenarierne. Kreativiteten overrasker ikke lærerne.

»Vi håber at blive overraskede over elevernes visioner - de er garanteret mere kreative end os«, fortæller en lille gruppe lærere, som står samlet over middagssandwichen, men de suppleres af en kollega, »eleverne kan altså også være ret konservative i deres holdninger«, påpeger hun.

I lærernes øjne er det en god ting at rette fokus mod visionerne for morgendagens gymnasium, men når snakken falder på, hvad gymnasiet egentlig skal med en vision, bliver ansigterne mere bekymrede.

»Det er underligt, at gymnasiet skal være styret af en virksomhedstankegang, og visioner er jo en del af den måde at tænke på. Penge bør ikke styre en læringsproces«, bemærker en af lærerne.

Rysensteens rektor, Gitte Transbøl, er ovenud begejstret efter at have set elevernes fremtidsscenarier. »De har været enormt kreative, og det ser ud til, at vi går en spændende fremtid i møde«.

Idéen med at inddrage alle gymnasiets elever i processen udspringer af ønsket om en vision, som har gyldighed for alle elever og ansatte på skolen. Derfor er hele dagen sat af til arrangementet.

»Det er ikke nemt at formulere en vision, og det kan virke ret kaotisk, men livet efter gymnasiet er jo også ret kaotisk. Vi forsøger at forberede de unge så godt som muligt på det kaos«, siger rektor.

Efter formiddagens optrædener og inspirationsindlæg fra fremtidskonsulenterne går eleverne ud i 26 forskellige grupper, som har fået tre opgaver. Uden indblanding fra lærere skal de brainstorme om, hvilke ord der er vigtige i en vision, sætte ordene i kategorier og til sidst komme med deres bud på en vision for **Rysensteen**. En elev i hver gruppe fungerer som visionsagent. Det er agentens job at få diskussionen i gang og at få gruppen til at ende med et produkt.

I grupperne støder eleverne på de første problemer: »Hvad er en mission egentlig?«, spørger

en ung pige lettere opgivende under brainstormen. Visionen for fremtiden må dog hurtigt vige for en diskussion, om elevkælderen er klam eller hyggelig. Et ubrugt klippekort på gulvet tiltrækker også sin del af opmærksomheden, »årh, hvor nice«.

»Måske noget med åbenhed. Rektor er meget åben, og hendes dør er næsten altid åben«. En anden gruppe er gået i gang med at finde på kategorier til de mange ord på tavlen, men det er tilsyneladende, som rektor forventede - ret kaotisk. »Det kan også være noget med kreativitet eller sådan noget«, foreslår en pige.

Rysensteen ligger i hjertet af Vesterbro i København, med alt hvad det indebærer af narkomaner og sundhedsrum. Det kommer til at præge diskussionen i en tredje gruppe. »Skal en vision være ligesom en reklame for skolen?«, spørger en elev konsulenten, som netop er kommet ind i lokalet for at se, om alt kører efter planen. »Visionen må gerne give andre lyst til at begynde på gymnasiet, men det er jo jer selv, der bestemmer, hvad der skal stå«, forklarer konsulenten. »Skal der stå noget med, at vi bor tæt på narkomaner?«, bliver der spurgt ud i luften.

En gruppe 1. g'ere sidder i DGI-byen og drøfter dagens oplevelser, inden det bliver afsløret, hvad de andre har fundet frem til. »Det har helt klart været en interessant dag, og det er fedt at være med til at bestemme, hvordan visionen kommer til at se ud. Men vi var nok også blevet lidt skuffede, hvis vi ikke var blevet spurgt om vores mening«.

Nogle lidt ældre elever harsværere ved at finde de positive gløser frem. »Det har været sjovt, men vores vision kom til at ligne de andre gruppers, og diskussionen bar præg af, at vi alle sammen kommer fra Vesterbro, så det var meget lokale ting, vi snakkede om«.

Omsider er tiden kommet, hvor dagens mange visioner bliver offentliggjort. På et stort lærred bliver den ene vision efter den anden vist frem til lyden af klapsalver og loungemusik. Men som en af lærerne sagde tidligere, kan gymnasieelever være ret konservative. Og til rektors overraskelse er visionerne ikke helt så vilde, som man kunne forvente efter formiddagens kreative fremtidsscenerier.

»Mange af visionerne er en manifestation af vores værdigrundlag, så det må sidde ret godt fast i dem«, forklarer hun. Elevernes medlem af bestyrelsen, Simon Wandall-Petersen, er enig: »Mange af formuleringerne kan findes ordret i vores værdigrundlag«.

Resultatet kommer lidt bag på partner i Public Future Steen Svendsen. »Der må stå en masse ord ude på tavlerne rundt omkring, som eleverne ikke har brugt i de endelige visioner. Dem skal vi have fat i, så vi kan bruge dem i den kommende proces sammen med bestyrelsen«.

Bestyrelsen for **Rysensteen** har været til stede hele dagen. Det er dens job at vælge fire visioner ud til dagens sidste punkt: sms-afstemning blandt elever og medarbejdere om, hvilken vision der bedst kan være gymnasiets ledestjerne. De fire vinder-visionskandidater får et par bemærkninger med på vejen fra medlemmer af bestyrelsen. Bestyrelsesmedlem Cecilia Lonning undrer sig over brugen af ordet 'tryghed' i overskriften på den ene. »Det er ikke så farligt at skrive 'tryghed'. I skriver også, at I vil være farverige, men har I modet til det«, spørger hun lidt drillende.

De fire visioner har hver især et telefonnummer, som man skriver en besked til. På den måde afgøres, den mest populære vision, som derefter skal indgå i bestyrelsens videre arbejde, og til foråret bliver den endelige vision fremlagt. 43 procent stemmer på vision nummer 17 (se illustrationen tv.). Men en del af eleverne har efterhånden fået nok af visionsdagen. Så snart deres fingre har forladt telefonasterne, er de på vej ud ad døren. Inden resultatet foreligger.

lasse.andreasen@pol.dk